

BERETNING VED DANSK SVINEPRODUKTIONS ÅRSMØDE

TIRSDAG DEN 20. OKTOBER 2009

VED GÅRDEJER LINDHART B. NIELSEN
FORMAND FOR DANSK SVINEPRODUKTION

Indholdsfortegnelse

Indledning	3
Ledeleseskanon	3
Et vigtigt erhverv for Danmark	3
Opbakning er nødvendigt	4
International konkurrenceevne og foderpriser	5
De økonomiske udsigter for 2009, 2010, 2011	6
Beregnet smågrisenotering og prognoser	6
Stor spredning giver mulighed for fremgang	7
Styrket slagtesvineproduktion	8
DC-future	8
Fordele for tyske slagtesvineproducenter	8
Eksport af smågrise	9
Fremtidsscenarier	9
Likviditet og investeringer	10
En moderniseret landbrugslov	10
Miljølovgivning	11
Miljøgodkendelser	11
Helt nye principper for miljøgodkendelser	11
Miljøgodkendelser og produktion i fulde stalde	11
Reduceret harmoniareal	12
Vandrammedirektiv og Grøn Vækst	13
Hvem skal betale det nye "miljøeventyr"	13
EU-regler for dyrevelfærd 2013	13
Realistisk dyrevelfærdslovgivning i de kommende år	14
Kampen mod bureaukratiet – Omkostningskatalog	14
DANISH Produktstandard og Egenkontrol for dyrevelfærd	15
H1N1 og Åbent Landbrug	16
Dansk Svineproduktion en del af Landbrug & Fødevarer	17
Videncenter for Svineproduktion	17
Budget 2009	18
Genafgifter og produktionsafgifter	18
Hvad gør vi nu	19

Indledning

2008 var et økonomisk katastrofeår. Det værste år i mands minde.

Vi havde set frem til langt bedre svinepriser her i 2009 og glædet os til 2010. Desværre som vi har hørt - ved gennemgangen af prognosen - er efterspørgslen af svinekød stærkt påvirket af finanskrisen.

Alt er gennemsyret af finanskrisen.

Jordpriser, kornpriser, lånemuligheder, investeringer og humør.

Så kongressens tema: 'Hvad gør vi nu?' er højaktuelt.

Vi lever i en fuldt globaliseret verden. Dønningerne på verdenshavene er større end krusningerne i gadekæret, og alle har lært noget om risikoafdækning. En del på den hårde måde, ganske vist.

Ét lyspunkt kan vi dog få øje på: De som står krisen igennem, kommer styrket ud på den anden side.

Og her står den danske svinesektor trods alt godt. Samlet set er vi en stærk kompetenceklynge med høj effektivitet.

Ledelseskanonen

Andre ser heldigvis samme billede.

I januar i år kom vi med i den danske Ledelseskanon. Kåringen blev givet for 'Kontinuerlig produktivitetsforbedring' med følgende begrundelse:

"At der overhovedet eksisterer en masseproduktion af svin på dansk grund er paradoksalt, og en ledelsesbedrift i sig selv. Samtidig sætter svinesektoren – på godt og ondt – standarden for et konstant fokus på effektivitet."

Jeg kunne ikke have sagt det mere præcist. Bortset fra, at jeg altså ikke kan se paradokset i den store danske svineproduktion.

Vi er bare gode til det der med grisepasning! Og Danmark er efter min mening stadig det bedste valg, hvis man vil være svineproducent.

Et vigtigt erhverv for Danmark

Det forspring, vi har, i forhold til mange andre lande bliver i sidste ende vores redning.

Det er jeg slet ikke i tvivl om.

55.000 personer i Danmark har job som følge af den danske svineproduktion.

38.000 direkte beskæftigede. Heraf er hver fjerde selvstændig.

Og det er jeg rimeligt sikker på, at vores "erhvervsvenlige" regering ikke vil sætte over styr.

Det skal ganske enkelt 'være lettere at være svineproducent'. Gode ord alene er ikke nok.

Ellers tror jeg rigtig mange producenter takker af, og samfundsøkonomien vil lide et stort tab.

Opbakning er nødvendig

Regeringens hjælpepakker i forbindelse med finanskrisen har været nødvendige.

Det siger vi tak for.

Men vi har brug for flere initiativer.

Vi har brug for ny optimisme og en pakke med opbakning!

Vi ønsker fortsat udvikling baseret på ny viden, så vi kan fastholde konkurrenceevnen. Men ikke flere regler og love.

Som alle kan forvisse sig om ved at læse Årsberetningen, så arbejder vi seriøst og systematisk for at forbedre:

- dyrevelfærd,
- miljø og
- fødevarer sikkerhed

Vi har allerede et enormt højt niveau i Danmark og midt i en krisetid må vi bede om lidt ro på bagsmækken.

Hvis politikerne fortsætter med at presse nye regler og omkostninger ned over os, så går det den gale vej for dansk svineproduktion, for beskæftigelsen, for eksporten, for samfundsøkonomien.

Ikke just noget ønskescenarie, og seriøse politikere må derfor overveje spørgsmålet?

Hvad gør vi nu?

De bør give os håndslag på, at Danmark fortsat ønsker en stor svinesektor og:

- politikerne skal anerkende at dansk enegang på lovgivningsområdet er en døds-sejler
- politikerne må holde fokus på EU-regler, som skal håndhæves i hele EU - ikke kun i Danmark.
- politikerne skal ha' stoppet det håbløse miljøgodkendelsescirkus

Hvis ikke, ja så er det os, der spørger:

Hvad gør vi nu?

International konkurrenceevne og foderpriser

Inden vi går til den aktuelle og meget dystre økonomi, synes jeg lige vi skal bruge et øjeblik på at glæde os over vores konkurrencekraft.

I Europa er danske svinebønder dem, der billigst kan producere et kilo svinekød.

Vores effektivitet holder det generelt høje omkostningsniveau i skak. Og der er begrundet håb om, at vi kan holde førerpositionen. Vi er nu på jagt efter 35 grise pr. årssø. Og 2,5 FEs pr. kg tilvækst. Begge dele er høje, men realistiske mål.

I udlandet spærrer de øjnene op, når de ser vores produktionsresultater.

I 2007 tillod vi os at mene, at de høje kornpriser på langt sigt er godt for de fleste danske svineproducenter. Et lavt foderbrug og to tredjedele selvforsyning med korn, giver os en international konkurrencefordel.

Men argumenterne er selvfølgelig noget vingeskudte.

Stigning i noteringen er fraværende, og fald i produktionen er begrænset.

De ekstra foderudgifter i 2008 er slet ikke dækket ordentligt ind.

Det har bidraget til et samlet tab på 8,5 mia. kr. DE sidste tre år og medført meget alvorlige økonomiske huller.

Foderpriser og kornpriser falder fortsat. Slagtesvinefoder kan nu fås til under 1,20 kr. pr foderenhed.

På kort sigt er det et lyspunkt for økonomien i svinestaldene, men noget af gevinsten taber vi i marken.

Jeg vil dog fastholde, at på lang sigt er vi bedst tjent med høje foderpriser. Et højt internationalt omkostningsniveau må – alt andet lige - være en fordel for danske bønder med høj fodereffektivitet.

Vores holdning er, at økonomien i de forskellige produktionsgrene skal være bæredygtige hver for sig.

Stigning i jordværdier skal ikke holde liv i en urentabel svineproduktion. Og svineproduktionen skal ikke medvirke til at øge efterspørgslen på jord.

Bundlinjen er så, at nogen må tage et tab – svineproducenter og banker!

Lige nu er der stilstand og alle holder vejret.

De økonomiske udsigter for 2009, 2010, 2011

2008 var som sagt en økonomisk katastrofe.

Trods en noteringsstigning på 68 øre manglede vi i alt, for sohold og slagtesvin, 2,30 kr. pr. kg eller over 200 kr. for hver slagtet gris.

Det var således andet år i træk, at vi fik et væsentligt negativt resultat i svineproduktionen.

Kompasset står på fremgang de kommende år, men prognosen er hverken overbevisende eller tilfredsstillende, og det bliver et langt sejt træk for rigtig mange.

Samme billede tegner sig, når vi ser på den gennemsnitlige bundlinje.

F.eks. lider en integreret besætning på 450 DE et tab på 2.3 og 1 mio. kr. i 2008 og 2009. Så letter det lidt i 2010 og bliver rimeligt i 2011 med 0.8 mio. kr.

Endda er både konjunkturgevinster og markdrift medregnet. Ellers havde det set endnu værre ud.

Vi skal hinsides alle prognoser, før vi kan gøre os håb om gevinster af tilsvarende størrelse.

Beregnet smågrisenotering og prognoser

Vi er midt i en periode med historisk store udsving. Så hvilke tal skal vi tro på og bruge?

Vi får en hel del tæsk for prognoserne. Og ind imellem løbes der storm mod Den beregnede Smågrisenotering.

Kritikken kommer heldigvis fra begge sider - både soholdere og slagtesvineproducenter.

Den beregnede Notering kan og skal ikke afspejle markedet. Og slet ikke styre det. De tider er forbi.

I dag er opgaven alene at give et gennemsnitligt billede af omkostninger og den deraf følgende smågrisepris ud fra den aktuelle slagtesvinenotering.

Det er kun en vejledning, som hver enkelt kan bruge som pejlemærke.

Forhandlingen er individuel fra sag til sag og fra dag til dag!

Så hvad gør vi nu?

Fra vores side fortsætter med Den beregnede notering, og vi fortsætter med prognoser.

Trods usikkerhed er der brug for dem.

Stor spredning giver mulighed for fremgang.

Normalt tjener den bedste fjerdedel altid penge, men som planchen viser, løb det heller ikke helt rundt for de bedste af de bedste i 2008. Og det gælder både specialiseret og integreret produktion.

Men tallene viser også stor spredning. Den dårligste fjerdedel har sat katastrofalt mange penge over styr.

Helt aktuelle tal fra DB-tjek i første halvår af 2009 viser, at spændet i DB pr. so går fra 1.310 til 6.487 kr. Gennemsnittet var 4.385 kr.

De bedste slagtesvinebesætninger havde et DB på 211 kr. og de dårligste minus 73 kr. Gennemsnittet var et plus på 73 kr.

Regnskabstallene viser også, at kun den bedste halvdel, har tjent på svinehold de sidste mange år.

Men det er altså ingen naturlov, at man skal tabe penge!

Internationalt vil markedskræfterne altid efterlade nogle med røde tal, men det behøver ikke nødvendigvis være danske svineproducenter.

Forudsætningerne for en effektiv produktion er til stede, og der er plads til alle med sorte tal.

Så hvad gør vi nu?

Fra DSPs side vil vi opfordre alle til at få skabt sig et bedre overblik over økonomien på hver enkelt driftsgren. Skil mark og stald! Økonomisk bæredygtighed er et must - begge steder.

Regnskabssystemer og Businesscheck kan sagtens håndtere mark og stald hver for sig. Men det kræver ekstra datadisciplin hos os landmænd. En nødvendig disciplin i fremtiden.

Vi vil også pege på vores seneste demonstrationsprojekter: SoLiv og +25 kr. pr slagtesvin.

Alle, der vil, kan flytte sig ganske betydeligt. Men det kræver arbejde, vedholdenhed og ikke mindst vilje til at betale for den nødvendige rådgivning.

Rådgivning spares væk i øjeblikket, og det er jo den helt forkerte beslutning, hvis man vil fremad.

Styrket slagtesvineproduktion

Slagtesvineproduktionen er under et stort pres. I år forventes to mio. færre slagtninger end sidste år. Det svarer til et tab af mindst 1.500 arbejdspladser.

For slagtesvineproduktionen i Danmark er det en 'nu eller aldrig' situation. En gyser vi er ude i!

Vi tror ikke på en stor eksport af slagtesvin. Hvis vi skal eksportere levende svin, bliver det smågrisetøget, der kører.

Så hvad gør vi nu?

For at vende udviklingen skal vi have bedre erhvervsvilkår, og så skal vi have:

En nytænkning i måden at producere slagtesvin på. Det er ikke venstrehåndarbejde!

Og sidst, men ikke mindst. Slagteriernes evne til at betale for grisen skal ganske enkelt forbedres.

I de internationale sammenligninger kan vi se, at den er helt gal med indtjeningen. Vi ender derfor med det dårligste resultat af alle.

DC – future

Vi blander os principielt ikke i slagteriernes forretningsdispositioner.

Men som aftager af 78 % af vores slagtesvin er Danish Crown den helt afgørende spiller.

Og deres ni-punkts plan, DC-future fortjener helhjertet opbakning. Målet er besparelser på 1,35 mia. kr. svarende til 90 øre pr. kg.

Cirka så meget var vores afregningspris bagefter den tyske, da planen blev vedtaget.

Den er en flot, ambitiøs og helt nødvendig målsætning.

Fordele for tyske slagtesvineproducenter

Indtil 2002 var der begrænset forskel i noteringen, men siden er gabet blev større og større.

I perioden har den tyske notering gennemsnitlig ligget 65 øre over den danske.

Eller en 50-er pr. slagtesvin.

Yderligere er vore kolleger syd for grænsen en yderligere konkurrencefordel på mindst 30 kr. pr. slagtesvin.

I alt 80 kr. pr. slagtesvin.

I samme periode stiger de tyske slagtinger primært baseret på øget import af danske smågrise. Samtidig falder leverancerne til de danske slagterier.

Eksport af smågrise

Selv med samme notering vil smågrise være dyrere i Tyskland, som Hans Aarestrup også har været inde på. Tysk producerede smågrise koster 80 -100 kr. ekstra. Danske soholdere er hamrende effektive.

Den høje kvalitet med sundhedsdeklarationer og den gode danske genetik giver efterspørgslen og dermed eksporten et ekstra tryk.

De tyske slagtesvineproducenter har taget den danske genetik til sig og en tidligere skepsis overfor Duroc- i stedet for Pietrain-gener er langsomt, men sikkert på vej ud.

Alt i alt er eksporten helt naturlig, så længe den danske afregning ikke matcher den tyske.

Men en stigning på over 40 pct. på et år! Det er et niveau kun de færreste havde forestillet sig! Over 7 mio. smågrise krydser i år den dansk-tyske grænse.

Om få år vil en fordobling til 10 -15 mio. smågrise ikke være et urealistisk bud.

Fremtidsscenarier

Sidste år præsenterede vi tre scenarier for den fremtidige danske svineproduktion:

- smågrisescenariet, med eksport af 40 mio. smågrise
- højteknologiscenariet, med en stor og miljøneutral produktion af slagtesvin i Danmark.
- højeværdiscenariet, med stort salg af specialgrise og avlsdyr.

Som vi også sagde dengang, er der ingen konflikt mellem de tre scenarier. Det er alle sammen forretningsområder, vi skal forfølge og optimere.

Fra DSPs side understøtter vi fagligt set alle tre.

Ikke mindst arbejder vi hårdt for at komme videre med højteknologiscenariet. Det skal være med til at sikre slagtesvineproduktionen i Danmark.

Vi tror stadig på, at samfund og landmænd – også soholderne - står sig bedst ved at have en stærk slagterisektor i Danmark.

Så hvad gør vi nu?

Vi sætter faglig 'Turbo på slagtesvineproduktionen'

Vi krydser fingre for fremgang i danske slagteriers betalingsevne.

Foreløbigt må vi nøjes med at glæde os over smågriseproduktionens konkurrence, og det indre marked i EU, der muliggør eksporten.

Og så skal vi hver især lave realistiske budgetter for investeringer og fremtidig drift.

Likviditet og investeringer

Det er blevet ekstremt svært at låne penge til besætningsudvidelser og renoveringer, og der har været langt færre investeringer end normalt.

I forvejen er det vanskeligt at få miljøgodkendelser i hus, og efter finanskrisen er byggeriet næsten gået i stå.

Normalt investerer vi 3 - 4 mia. årligt. Det er nu styrtdykket, og på lidt længere sigt er det helt uholdbart.

Strukturudviklingen kører med uformindsket styrke, og det betyder helt andre og væsentligt større produktionsenheder, end dem vi kender i dag.

Vores seneste regnskabsanalyser viser, at hver gang vi fordobler besætningsstørrelsen, forbedrer vi resultatet med ca. 50 øre pr kg slagtekrop.

En besætning med slagtesvin på 500 dyreenheder vil i sammenligning med to besætninger på 250 DE stå med ekstra 700.000 kr. årligt. Det er da værd at tage med – i betragtningen.

Når vi skal udvikle videre, er det supert positivt og utroligt vigtigt med de statslige lånegarantier i den nye vækstpakke. Netop det aspekt vil Michael Brockenhuus-Schack senere komme ind på

En moderniseret landbrugslov

Så den nye landbrugslov er derfor et helt nødvendigt skridt. Den træder i kraft april 2010.

De vigtigste elementer er:

- Ingen øvre grænse for antal DE pr. bedrift.
- Intet ejerkrav, men harmonien fastholdes.
- Ingen øvre grænse for hvor mange hektar en landmand må eje.
- Landmanden skal derimod eje mindst 10 % af kapitalen og have bestemmende indflydelse.

Vi har presset på i mange år for at nå hertil, og det er på høje tid.

Så hvad går vi nu?

Vi siger tak, men det stopper ikke her.

Vore ønsker ligger normalt 5 år forud for lovgivningen, som optimalt set burde kunne vedtages 5 år, før vi har brug for den.

Miljølovgivning

Nogle af de hængepartier vi har – alene på miljøområdet - er:

- Revurdering af lugtgrænser
- Flexibel placering af driftsbygninger

Tanken om at placere fremtidens stalde i industriområder eller langs motorvejene er besnærende.

Men den er umiddelbart hverken realistisk eller fornuftig. Logistikken for foderforsyning og gyllehåndtering holder ikke i virkelighedens verden. Og landområderne mister arbejdspladser.

Placering af driftsbygninger og gyllebeholdere bør derimod være mere fleksibel på ejendomsniveau. Det kan sagtens gøres under hensyn til natur og landskab. Sådan skal det naturligvis også være.

Vi skal have

- Realistiske BAT blade
- 1,7 DE pr. ha og
- Nye miljøgodkendelser!

Helt nye principper for miljøgodkendelser.

Vi skal have helt nye principper for miljøgodkendelser. Anlæg bør udelukkende godkendes ud fra lugthensyn til de nærmeste omgivelser og ammoniakbelastning af følsom natur.

Næringsstofudledning og håndtering af gylle er derimod et mark-anliggende.

Om gyllen udbringes direkte, bliver separeret eller går til biogas, er svineproduktionen uvedkommende.

Blot den bliver håndteret forsvarligt og i overensstemmelse med gødningsregnskabet.

Formentlig går der lidt tid inden politikere og myndigheder fatter enkelheden i denne model. Som inspiration kan vi jo anbefale dem at vende blikket syd for grænsen, og se på de tyske principper for miljøgodkendelse.

Miljøgodkendelser og produktion i fulde stalde

Indtil da må vi leve med produktionskvoter på det enkelte anlæg, og vi må centralt og lokalt slås for at udnytte vores stalde bedst muligt.

Fremgang i effektivitet gør, at vi årligt kunne producere godt 200.000 flere slagtesvin i de eksisterende stalde.

Men, men vi og myndighederne tæller desværre ikke dyreenheder på samme måde.

Det er nok ikke alle svineproducenter der er opmærksomme på problemstillingen. Det er vilkårene på godkendelsestidspunktet der gælder. Udlægningen tager absolut ingen hensyn til miljømæssig fremgang.

Lad mig give et konkret eksempel: En svineproducent - vi kan jo kalde ham Hansen. Hansens besætning er godkendt til 210 DE i 2002. Fra 30 til 102 kg. Hansen må lave 35 svin pr. DE svarende til **7.350** svin.

Så øger Hansen slagtevægten med 5 kg frem til i dag. Konsekvensen er så, han skal reducere antallet af producerede svin – til 6.825, selv om kvælstofudledningen samtidig er **faldet** betydeligt. Fra 21 til 18,9 tons.

Hvis miljøgodkendelsen respekterede effektivitetsudviklingen kunne Hansen have leveret 7.650 svin. Indenfor den oprindeligt godkendte næringsstofudledning. Det endda med stigningen i leveringsvægten i behold.

Et miljøoffer på -10%, som er helt urimeligt.

Så hvad gør vi nu ?

Vi bliver ved med at rende miljøministeren på dørene, til vi har fået en konstruktiv og holdbar løsning. Det kan jeg love jer.

Reduceret harmoniareal

Trods alt bærer vores saglige og fagligt veldokumenterede argumenter normalt frugt. Langsomt men sikkert.

På harmoniarealet har vi netop fået aktuel bonus for at udnytte foderet mere effektivt.

I praksis betyder det, at der nu går 36 slagtesvin på en dyreenhed. Eller ca. 10 pct. flere slagtesvin og 19 pct. flere smågrise pr. dyreenhed end tidligere, mens soholdet forbliver uændret.

Vandrammedirektiv og Grøn Vækst

Mere natur og mindre miljøbelastning – det er signalet i regeringens vision for Grøn Vækst.

Mange tiltag i Grøn Vækst er rettet mod markdrift med store konsekvenser for målsætningerne i EU's Vandrammedirektiv.

Løsningerne skal derfor søges og findes i marken. Ikke i stalden!

Med de udnyttelsesprocenter vi efterhånden er oppe på for gyllen, er der ingen grund til betragte svinegylle som et særskilt problem.

Bemærk lige tallene på planchen. Af den samlede udvaskning på 61 kg kvælstof pr hektar er kun 4 kg relateret til gylle.

Gylle er en fortræffelig gødning, der tilfører jorden humus. Oven i købet er der jordbundsekspertes, som vil savne svinegyllen, hvis den bliver separeret og den faste del afbrændt.

Hvem skal betale det nye 'miljøeventyr'

Skal jeg sige det mildt, så er der en tendens til, at politikere stiller skrappe krav til os landmænd i Danmark, end man gør i resten af Europa.

Ét er diskussioner om dyrevelfærd og beskyttelse af den danske natur.

Noget helt andet er ambitionen om, at Danmark skal være i front, når det gælder udvikling af miljøteknologi til landbruget. Målet er et nyt eksporteventyr for Danmark tilsvarende vindmølle-industrien. Koste hvad det koste vil.

Men der er en forskel. Vindenergi har 5 millioner danskere til at betale regningen. Når det gælder udvikling af miljøteknologi i svinebranchen, er der kun få tusinde svineproducenter til at betale gildet.

Så hvad gør vi nu?

Lad mig sige det ligeud. Vi kan og vil ikke være prøveklud i det spil.

Det samme gælder for bioenergi. Fint nok, ja fortræffeligt, hvis man kan presse CO2 neutral energi ud af gyllen. Grisen skal bare ikke betale prisen.

Om gyllen går direkte til mark eller biogasanlæg vil alene afhænge af, hvad aftagerne kan betale.

EU – regler for dyrevelfærd 2013

Det er et kæmpe problem, når myndigheder i andre lande ikke følger EU-lovgivningen.

Her tænker jeg i første række på reglen om løsgående drægtige søer i 2013.

Det forekommer helt urimeligt, hvis svineproducenter i andre lande blot fortsætter produktionen med en dispensation til søer i bokse efter 2013. Vores holdning betyder så til gengæld, at DSP ikke går efter dispensationer til danske soholdere, som ikke har fået omlagt i tide.

Håndhæves reglerne derimod i hele EU, kan vi forvente et betydeligt produktionsfald i Europa og dermed en klart forbedret økonomi for danske svineproducenter flere år frem i tiden.

Realistisk dyrevelfærdslovgivning i de kommende år

I Dansk Svineproduktion har adskillige rapporter dokumenteret, at vi ser en klar sammenhæng mellem produktionsnedgang i lande som Sverige og UK og så den ekstra dyrevelfærd de i sin tid blev pålagt.

Derfor er det vigtigt at skelne mellem det vi kan og skal håndtere lokalt i Danmark. F.eks skuldarsår eller Egenkontrolprogram for dyrevelfærd, og forhold som bør reguleres via EU – regler,

Specielt vil vi pege på 4 områder, hvor reglerne bør udformes i EU-regi - vel at mærke når forsknings- og udviklingsarbejdet er på plads.

:

- Kastration
- Løsgående diegivende søer
- Dyretransporter
- Halm eller alternativt rodemateriale

Hvad gør vi nu?

Vi siger nej til yderligere dyrevelfærdslovgivning pt.

Vi arbejder seriøst på at finde fagligt holdbare løsninger på problemerne. Hvilket Nicolaj Nørgaard senere vil dokumentere i sin beretning.

Vi fastholder, at lovgiverne må udvise fornøden tålmodighed, indtil realistiske løsninger er på plads. Efter samme model som sagen om løsgående drægtige søer.

Kampen mod bureaukratiet - Omkostningskatalog

Vi har lavet et stort og flot katalog over bureaukratiske omkostninger i primær-sektoren og på slagterierne. Kataloget skal ses og læses som et led i kampen imod bureaukrati og regelbestemte omkostninger. Ikke som inspiration til politikere og bureaukrater om at lave mere af den slags. Jeg nævner det bare

Jeg vil ikke gennemgå listen i detaljer – for så bliver I bare kede af det!

I kan se listen på planchen, som endda er ganske ufuldstændig.

Betydelige beløb belaster den lille firbenede gris. Om benene holder til presset, er jeg noget i tvivl om.

Så hvad gør vi nu?

Vi går målrettet efter få ryddet op de kommende år.

Oprydning er en af de helt store opgaver og udfordringer for vores nye stærke fælles organisation, Landbrug og Fødevarer. Michael Brockenhuus-Schack vil uddybe emnet lidt senere.

Her vil jeg blot sige, at selvom det ofte tager lang, lang tid kan vi heldigvis se, at fornuften sejrer til sidst ----- på nogle områder:

- I den nye salmonellahandlingsplan er DT104 nu endelig normaliseret og kræver ikke særslagting
- Bedømmelsen af skuldarsår på slagtegangen bliver erstattet af levende syn
- På GMO området slap vi med skrækken, og fik den nye RR2 soja godkendt i Europa. Men godkendelsessystemet skal helt på plads. Ellers står vi der snart igen
- Vi får en ny bekendtgørelse om øremærkning, der ikke som varslet kræver øget mærkning
- De 12 årlige og obligatoriske sundhedsbesøg i soholdet kan nedsættes til 9 rådgivninger og 4 til slagtesvin ---- ved god landmandspraksis. Det er resultatet af forliget på veterinærområdet
- Samtidig indføres en mere forenklet registrering af medicin i besætningerne.

Tak til de embedsmænd og politikere, som her har ladet fornuften råde!

DANISH Produktstandard og Egenkontrol for dyrevelfærd

Tallene fra 5 % kontrollen og DANISH viser, at det går den rigtige vej. Ikke mindst med skuldarsårene.

Stor ros til alle for indsatsen. Landmænd, driftsledere og medarbejdere.

Vi har konstant hævet niveauet.

Det skal vi også. Kun på den måde opnår vi troværdighed og undgår 'hovsa' – lovgivning.

Baltic Control overtog auditøropgaven for DANISH Produktstandard 1. januar 2009. Der er tale om et godt og uproblematisk samarbejde.

I dag er mere end 4.000 besætninger DANISH - godkendt. Et DANISH besøg er en effektiv forberedelse på offentlige kontrolbesøg og en mulighed for at undgå øgede krav til krydsoverensstemmelse.

Tre fjerdedele af besætningerne har styr på tingene og godkendes ved første besøg.

Generelt ser det rigtig godt ud på en række centrale dyrevelfærdsmæssige områder. Manglende godkendelse skyldes ofte mangel på sygestier eller tildeling af beskæftigelses- og rodematerialer.

Efter varsling af 'Egenkontrol for dyrevelfærd' gennem flere år skulle det nu være ganske vist.

Fødevarestyrelsen indfører en ny ordning i løbet af 2010, og vi står klar med manualer, der kan tilpasses den enkelte besætning, så I kan komme nemt og godt i gang.

DANISH kontrollen viser – ikke overraskende – at mange ikke har helt styr på deres papirer. F.eks. indberetning til CHR- og flytteregistret.

Som en lille ekstra hjælp er vi nu ved at udvikle et arkivsystem – en Kontrol- og velfærdsmappe – som hjælper jer med dokumentationskrav og oplysninger, som skal foreligge ved de forskellige kontrolbesøg.

I kan således være sikre på ikke at glemme noget, men I har stadig ansvaret for at få papiret i mappen.

Det kan vi desværre ikke klare endnu!

H1N1 og Åbent Landbrug

Vi skal også videre i arbejdet med at forbedre vores image.

Først skal jeg dybt beklage overfor de mange svinebrug, der stod klar til Åbent Landbrug. Vi måtte desværre aflyse pga. influenzatruslen.

Som I ved har den nye influenzatype givet en stor usikkerhed både hos læger og dyrlæger, fordi man ikke vidste nok om, hvordan den vil forløbe.

Nu véd man, at den hos mennesker opfører sig nøjagtigt som influenza plejer at gøre. Der er kun få rapporter om forløbet hos svin. Alle rapporter - senest fra Norge - viser, at det er en mild influenza-type.

Når H1N1 er udbredt og normaliseret rundt om i verden, kommer vi stærkt igen.

For vi skal vise vore stalde frem!

Vi skal også reklamere mere for svinesektoren, som en attraktiv arbejdsplads for unge danskere.

På landbrugsskolerne er situationen den, at færre og færre elever kommer ud i praktik hos svineproducenter!

Så hvad gør vi nu?

Jeg vil på det kraftigste opfordre alle til at overveje muligheden for at tage praktikanter ind.

Mangel på praktikpladser i svinebruget, må ikke føre til, at eleverne søger andre græsgange.

Dansk Svineproduktion en del af Landbrug & Fødevarer

I foråret 2009 blev den nye enhedsorganisation Landbrug & Fødevarer dannet.

Dansk Svineproduktion blev ved fusionen en fuldt juridisk og økonomisk integreret del af Landbrug & Fødevarer.

Det var vigtigt for os at komme med, så svine sektoren får fuld politisk slagkraft og kan trække på ressourcerne i den nye organisation.

Samtidig var det også vigtigt for os, at Dansk Svineproduktions afdelinger blev videreført som et samlet svinefagligt videntcenter.

Opgaverne og budgettet på svineområdet besluttet stadig af en bred vifte af svineproducenter, der repræsenterer følgende parter:

Dansk Landbrug, Danske Slagterier, Landsforeningen af Danske Svineproducenter og de lokale svineproduktionsudvalg.

Dette fælles forum, som I tidligere har kendt som Landsudvalget for svin og de senere år som Dansk Svineproduktion hedder nu:

Landbrug og Fødevarer – Svineproduktion

Men vi har stadig det samme formål: At varetage vore interesser og optimere svineproduktionen.

Det er også os, der fastlægger Landbrug og Fødevarers holdninger og beslutninger og er talsmænd i spørgsmål om den levende gris.

Det er fortsat os svineproducenter, der prioriterer og iværksætter de landsdækkende forsknings-, og udviklingsopgaver.

Alt i alt er jeg sikker på, at svineproducenterne får en både styrket, rationel og funktionel organisation i Landbrug & Fødevarer.

Videntcenter for Svineproduktion

Vore faglige afdelinger fastholdes som en enhed og navnet er fremover:

Videntcenter for Svineproduktion, Landbrug & Fødevarer.

Herefter er der ikke noget der hedder 'Dansk Svineproduktion'

Tilslutningen til Landbrug og Fødevarer ændrer ikke ved den strategi, som vi allerede har fastlagt for de kommende års faglige arbejde.

Vi forfølger uanfægtet de mål vi har sat os vedrørende:

Konkurrencekraft

Miljø

Dyrevelfærd

Dyresundhed og fødevarer sikkerhed

Og ikke mindst

Viden i arbejde.

Som tidligere nævnt har vore demonstrationsprojekter klart vist, at man kan rykke, hvis man vil.

Det er næppe nogen hemmelighed, at vi gerne ser, at al den tilvejebragte viden, når helt ud på staldgangen. Så alle kan leve op til de viste produktivitetstal, som snart er hverdag og en nødvendighed for at være svineproducent.

Vores udviklingsarbejde skal primært være rettet mod fremtiden og de dygtigste. Vi skal have faglige løsninger og svar, som matcher fremtidens problemstillinger.

Vi vil stå klar med viden til dem, der laver '35 grise pr årsso' og dem, der vil sætte 'Turbo på slagtesvineproduktionen' og vi forbereder fremtidens avlssystem gennem genomisk selektion.

Budget 2009

Jeg kan love jer, at svineproducenternes fælles midler, der stammer fra genafgifter, produktionsafgifter og promillemidler på i alt knap 110 mio. kr., fortsat bliver anvendt til forskning og udvikling i svinesektoren. De ryger ikke i den nye organisations fælles landbrugskasse.

En del af vores finansiering er Landdistriktsmidler. En meget stor ros til vore medarbejdere for ad den vej at hente ca. 20 mio. kr. årligt.

Genafgifter og produktionsafgifter

Vores arbejde finansieres i stigende grad af genafgifter. Lidt over 50 mio. kr. næste år. Efterhånden som disse indtægter stiger, bliver vi i stand til sænke produktionsafgifterne. De er nu nede på 47,5 mio. kr.

Værd at bemærke er også, at over 20 % af genafgifterne - nu kommer fra udlandet.

Royalties udefra vil stige støt de kommende år til gavn for udviklingen af den danske svinesektor.

En god og fremtidssikret model: De, der nyder godt af gode danske svinegener,, betaler i form af royalties.

DanAvl-strategien

Knap 12 kr. pr. produceret slagtesvin. Så stor er gevinsten på avlsarbejdet i det forløbne år. Og der er tale om en varig gevinst, som skal lægges til tidligere års avlsfremgang. Selv har vi vidst det længe, men den tyske Warentesten bekræftede sidste år succesen.

Nu er DanAvl-strategien på plads vor vi går efter maksimalt salg og maksimale royalties fra udlandet.

Vi har et unikt system og et fantastisk godt samarbejde i Danmark omkring avlsarbejdet

Vi svineproducenter:

- Vi ejer systemet,
- Vi står for den avlstekniske ekspertise
- Vi fastsætter avlsmål
- Vi laver regler for avlere, opformering og omsættere.

Avls- og opformeringbesætningerne og omsætterne optimerer drift og salg ud fra almindelige markeds-, forretningsmæssige og privatøkonomisk principper.

Strategien er nu helt klar, og sammen er vi et stærkt team.

DanAvl skal om få år være blandt de resterende to eller tre spillere på verdensmarkedet for avlsdyr. Og avlsdyreksporten stiger hele tiden støt.

Hvad gør vi nu?

Afslutningsvis vil jeg opsummere på spørgsmålet:

Hvad gør vi nu?

Med udfordringerne?

Jeg, vi alle sammen glæder os til, at krisen letter for alvor.

Og vi skal ha'

- En konkurrencedygtig notering
- Realistiske planer og budgetter for både mark og stald
- Gang i lånemuligheder og investeringer
- Stop for nye byrder og danske særregler
- Omkostningskataloget skal formindskes
- Nye miljøgodkendelser og fyldte stalde

Og det skal vi!

Så vi også om både 10 og 20 år kan tage stikket hjem i en ledelseskanon om produktivtetsforbedringer.

Tak til dem, der var med

Tilbage er der nu at sige en rigtig stor tak til alle som har bidraget positivt i løbet af året.

Tak til alle samarbejdspartnere. En særlig stor tak til alle vore dygtige og engagerede medarbejdere.

Og ikke mindst tak til de svineproducenter og besætninger, som vi har benyttet til vores afprøvninger.

Uden jer, intet videnskæssigt forspring. Og uden viden, ingen udvikling.

Til slut synes jeg vi skal glæde vi os over de fremskridt og resultater, vi har positivlisten 2009. Det er doping for os svineproducenter:

- Høj produktivitet
- Konkurrencedygtigt sohold
- Laveste produktionsomkostninger
- Demonstrationsprojekter viser vejen
- DanAvl strategi
- Flere genafgifter fra udlandet.
- Dyrevelfærd på rette spor.
- Ingen ejerkrav til jord

- Ingen loft over besætningsstørrelse
- Dyreenheder er justeret
- Lånegarantiordningen
- Ny slagkraftig organisation

Tak for i år.